

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0007 van 9 januari 2013
in de zaak 1112/0723/SA/3/0648

In zake:

1. het **college van burgemeester en schepenen** van de **stad NINOVE**
2. de **stad NINOVE**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Erika RENTMEESTERS
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Verzoekende

partij tot tussenkomst: de cvba ■■■■■, met zetel te ■■■■■

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 12 juni 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 30 april 2012 waarbij aan de verzoekende partij tot tussenkomst, hierna de aanvrager, een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van één windturbine en waarbij een tweede windturbine uit de vergunning wordt gesloten.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 oktober 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koenraad VAN DER SIJPE die loco advocaat Erica RENTMEESTERS verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Veerle TOLLENAERE die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partij tot tussenkomst, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De cvba [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 26 juli 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 22 augustus 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek voorlopig in te willigen. De verzoekende partij tot tussenkomst werd verzocht om een afschrift van haar statuten, akte van aanstelling van haar organen en het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden over te maken.

Met een gewone brief van 19 september 2012 bezorgt de verzoekende partij tot tussenkomst een beslissing van haar raad van bestuur.

De Raad stelt vast dat de beslissing geen datum bevat zodat niet kan worden nagegaan of deze beslissing tijdig is genomen en tevens is het onduidelijk of het bevoegde orgaan heeft beslist om in rechte te treden. Artikel 20 van de statuten stelt immers dat de vennootschap kan worden vertegenwoordigd door twee bestuurders, die doen blijken van een beslissing of volmacht van de raad van bestuur. Dergelijke beslissing ontbreekt waardoor de Raad niet kan nagaan of het bevoegde orgaan heeft beslist om in rechte te treden.

Het verzoek tot tussenkomst is onontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.

IV. FEITEN

Op 21 december 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de bouw van twee windturbines van 3MW met hoogspanningscabine”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in industriegebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 januari 2012 tot en met 23 februari 2012, worden 160 bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 5 januari 2012 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologie brengt op 9 januari 2012 een gunstig advies uit.

Infrabel brengt op 16 januari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer - Luchtvaart brengt op 16 januari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De nv Waterwegen en Zeekanaal brengt op 23 januari 2012 een gunstig advies uit voor windturbine 1 en een ongunstig advies voor windturbine 2.

De Interdepartementale Windwerkgroep brengt op 27 februari 2012 een gunstig advies uit.

De eerste verzoekende partij verleent op 23 maart 2012 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving, de stedenbouwkundige of verkavelingsvoorschriften

De percelen zijn volgens de zoneringen van het gewestplan gelegen in industriegebied. Ze liggen niet in een BPA en ook niet in een goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling. Het perceel in [REDACTED] grenst aan de oevers van de Dender. Waterwegen en Zeekanaal NV heeft in haar advies van 24 januari 2012 met referentie AB/2012/011A ongunstig advies verleend voor de turbine op dit perceel omdat:

- *Niet voldaan is aan de afstandsregels*
- *De transport- en verbindingsfunctie van de waterweg mogelijks in het gedrang wordt gebracht*
- *De aanvraag niet verenigbaar is met de beginselen en doelstellingen in art 5 en 96 van het Decreet Integraal Waterbeleid.*

De wieken van de turbine in [REDACTED] draaien over eigendom van de stad Ninove en van Immobilière Groeningen. De aanvrager heeft hiervoor geen akkoord met de Stad of Immobilière Groeningen. De burgerlijke wetgeving is hier niet gerespecteerd.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag omvat de plaatsing van twee grote windturbines (totale hoogte van 150m) in het industrieterrein gelegen aan de oevers van de Dender aan de buiten kant van de oostelijke stadsring. De omgeving is gekenmerkt door enerzijds een voltooid industrieterrein met grote bedrijvigheid en anderzijds biologisch waardevolle weidse openruimten met graasweiden dienstdoend als overstromingsgebied. Beide turbines staan dus in de dieper gelegen dendervallei. Eén van de turbines staat aan de noordoostelijke rand van het industriegebied. De andere staat zuidelijk op ca 20m van de oevers van de Dender. De aanvraag moet getoetst worden aan de omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02.

Windturbines hebben 2 geluidsbronnen. Enerzijds is er het zoeven van de wieken en anderzijds het mechanisch geluid van de tandwielkast of generator. Hoe hoger de windsnelheid, hoe meer geluid een turbine produceert. Nergens zijn de geluidsnormen zo laag dan in Vlaanderen. De omzendbrief zegt dat wanneer het dichtstbijzijnde woongebied zich bevindt op een afstand van meer dan 250 meter van de windturbinemast, ervan uitgegaan mag worden dat de hinder veroorzaakt door het windturbinepark tot een aanvaardbaar niveau beperkt kan worden. De soepele normen beschreven in deze omzendbrief zijn in de omringende gewesten en landen ondenkbaar. Daar wordt meer aandacht besteed aan en rekening gehouden met het hinderende aspect van windturbines. Draaiende wieken veroorzaken ook hinder door lichtreflecties en slagschaduw. Slagschaduw is afhankelijk van de stand van de zon, de bewolking en de stand van de wieken (windrichting). Slagschaduw kan een hinderlijke flikkering veroorzaken. De grootste hinder is bij lage zon, in het voor- en najaar.

De aanvrager is in zijn dossier niet eenduidig over welke turbines geplaatst zullen worden. Hij laat de mogelijkheid open om 3 verschillende soorten met verschillende afmetingen te plaatsen. De veiligheid bij de windturbine in ■■■■ is niet gegarandeerd gezien de te kleine afstand tussen de bevaarbare waterloop en de turbine zelf (20m). De windturbine in ■■■■ staat buiten de zoekzones van het Addendum van de provincie en binnen recent overstroomd gebied. In het Mer-plan wordt een bufferzone van 50m gevraagd t.o.v. de oevers de Dender. In het GRS van Ninove komt enkel de zone waar het nieuw industriegebied gecreëerd wordt langs de N28 (expressweg Ninove-Aalst) in aanmerking voor grote windturbines. Er is geen toelating van twee grondeigenaars (Stad Ninove en Immobiliere Groeningen) waarover de wieken van de windturbine in de ■■■■ over draaien. De inplanting van de windturbines heeft een te grote negatieve impact op het nog resterende open landschap in Okegem en Roosdaal.

Rekeninghoudend met de gegronde argumenten uit de bezwaarschriften, de bovengenoemde opmerkingen, en het ongunstig advies van de stedelijke dienst leefmilieu en Waterwegen & Zeekanaal nv wordt de goede ruimtelijke ordening geschaad;

“ ...”

De verwerende partij beslist op 30 april 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor windturbine 1 en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren voor windturbine 2. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...”

In verband met de hinderaspecten van windturbines versus de vergunbaarheid ervan werd een afwegingskader opgemaakt die resulteerde in de omzendbrief EME/2006/01 — RO/2006/02 "afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines".

In de lokalisatienota, gevoegd bij de aanvraag, worden deze hinderaspecten besproken en gerelateerd aan bovenvermelde omzendbrief.

- Impact op het landschap: de turbines worden ingeplant op een industrieterrein en worden gebundeld met een gewestweg, een spoorweg en een

hoogspanningsleiding. Er wordt bijgevolg geen relevante negatieve impact op het bestaande landschap verwacht.

- Geluid: Alle woningen van derden bevinden zich op meer dan 250m van de turbines. De afstand tot de dichtste woning bedraagt 325m. De turbines moeten qua geluid voldoen aan de normen van de omzendbrief R0/2006/02 "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines".
- Uit de geluidsstudie blijkt dat, door het nemen van extra geluidsreducerende maatregelen, de normen van de omzendbrief gehaald worden. De oorzaak van het voortgebrachte geluid is tweevoudig. Het wordt vooral gegenereerd door de rotatie van de wieken die een zoevend geluid voortbrengen. Anderzijds wordt geluid geproduceerd door de in de gondel opgestelde apparatuur, in het bijzonder de windturbinegenerator.
- Veiligheid: uit de bijgevoegde veiligheidsstudie komt naar voor dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de indirecte risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevaarbronnen aanvaardbaar of verwaarloosbaar zijn. De turbines zullen voldoende gecertificeerd zijn voor het windklimaat van de regio. De turbines worden uitgerust met een ijsdetectiesysteem en bliksembeveiliging.
- Slagschaduw: uit de lokalisatienota (p 14-15) blijkt dat er noch voor de huizen in de omgeving, noch voor de bedrijfsgebouwen veel hinder te verwachten valt. De turbines worden uitgerust met een slagschaduwdetectiesysteem.
- Impact op de natuur: Het dichtstbij gelegen habitatgebied bevindt zich op 3 km afstand. Volgens de vogelatlas zijn er geen bekende trekroutes, broedgebieden of pleisterplaatsen in de buurt. De gronden waarop de turbines worden ingeplant, worden op de biologische waarderingskaart ingekleurd als 'biologisch niet waardevol'. De projectzone bevindt zich ruim 500m ten noorden van het dichtstbij gelegen VEN-gebied. De potentiële impact op avifauna en vleermuizen is miniem en wordt beschreven in een studie van Natuurpunt, die toegevoegd is aan het dossier.

Verder kan gesteld worden dat turbines, behalve tijdens de constructie ervan, geen noemenswaardige bijkomende impact op mobiliteit met zich meebrengen.

De lokalisatienota bevat een analyse van de effecten op landschap, natuur, mens en milieu. Het betreft hier een kleinschalig project. Door de inplanting ten aanzien van de onmiddellijke omgeving blijkt dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn. Er dient dan ook geen MER-rapport te worden opgemaakt.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag is gelegen in industriegebied en is in overeenstemming met de bepalingen volgens het gewestplan.

Uit de MER-screening blijkt dat het project niet onderhevig is aan de opmaak van een milieueffectrapport.

De inplanting van de turbines is conform de omzendbrief. Er wordt aansluiting gezocht bij een bestaand industrieterrein. Er wordt dus voldaan aan het bundelingsprincipe.

Geen enkele woning van derden bevindt zich binnen de 250m van de dichtstbijzijnde turbine, waarmee voldaan wordt aan de voorwaarden gesteld in de omzendbrief R012006/02 "afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines". De projectontwikkelaar dient in elk geval de nodige maatregelen te treffen zodat aan de normen van de omzendbrief wordt voldaan.

Op basis van de resultaten van de slagschaduwberekening kan men besluiten dat er slechts beperkte hinder voor omwonenden door slagschaduw zal zijn. De projectontwikkelaar dient in elk geval de nodige maatregelen te treffen zoals het installeren van een schaduwdetectiesysteem, om te garanderen dat steeds aan de normen inzake slagschaduw uit de voormelde omzendbrief van 2006 wordt voldaan. Dit wordt opgenomen als voorwaarde.

De landschappelijke en visuele impact werd besproken onder de rubriek bezwaren en onder de rubriek Mer-screening.

Waterwegen en Zeekanaal NV brengen echter een negatief advies uit voor windturbine 2. Vanwege haar inplanting op slechts 20m van de Dender, kan de windturbine storingen geven op radar- en communicatieapparatuur van schepen. Deze storingen kunnen radarblinde gebieden veroorzaken die de veiligheid van het binnenvaartverkeer in het gedrang brengen. Er moet een afstand van minimum 50m van de rand van de vaarweg aangehouden worden. Binnen de 50m is plaatsing slechts toegestaan na aanvullend onderzoek. Dergelijk onderzoek werd niet geleverd in het kader van dit dossier. WT2 wordt dan ook uit de vergunning gesloten.

Het college van Ninove brengt een ongunstig advies uit en gebruikt hiervoor volgende argumenten:

- De wieken van de turbine 1 draaien over de eigendom van stad Ninove en Immobiliële Groeningen: dit is geen element van stedenbouwkundige aard.*
- Geluid en slagschaduw: zie bespreking bezwaren.*
- Er is geen eenduidigheid over het type turbine dat zal geplaatst worden: kennis van de maximumafmetingen zijn voldoende om over de inplanting en impact van de turbine te oordelen.*
- Windturbine 1 staat buiten de provinciale zoekzone: WT1 sluit wel onmiddellijk aan bij deze zoekzones. Bovendien zijn de zoekzones een indicatief kader die niet bindend zijn voor de vergunningverlenende overheid.*
- De grote landschappelijke impact: dit werd besproken in de bezwaarschriften en in de paragraaf van de MER-screening. De turbines werden gebundeld met een industrieterrein, een gewestweg, een spoorweg en een hoogspanningsleiding.*

Er kan overgegaan worden tot het vergunnen van WT1; WT2 wordt uit de vergunning gesloten.

ALGEMENE CONCLUSIE

Tegen de aanvraag zijn er, met uitzondering van WT2, geen ruimtelijke bezwaren, mits de hieronder vermelde voorwaarden worden nageleefd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“..."

Gelet op hetgeen uiteengezet werd in het laatste middel, meent verzoekende partij ook te beschikken over een moeilijk te herstellen ernstig nadeel: als eigenaar van een aanpalend perceel dreigt zij immers geconfronteerd te worden met wieken van een windturbine die overdraaien zonder dat zij hiervoor de toelating verleend heeft. De aanvrager bevestigt uitdrukkelijk dat met de stad onderhandeld werd maar niet tot een akkoord gekomen werd. Het feit dat [REDACTED] wel met de stad gesproken heeft over een ‘recht van doorgang’ bewijst uiteraard dat zelfs [REDACTED] ervan uitgaat dat zij dit recht nodig heeft om de turbine te kunnen bouwen en exploiteren.

Verzoekende partij wordt bijgevolg in haar eigendomsrecht aangetast hetgeen onbetwistbaar een ernstig nadeel betekent.

Bovendien is zij ook eigenaar van het naastgelegen containerpark dat door haar diensten uitgebaat wordt. Zij dient zich dan ook te verzetten tegen de hinder die veroorzaakt kan worden voor de personeelsleden en gebruikers van het containerpark door een nieuwe constructie op een naastgelegen perceel. Dat er geluidshinder zal zijn, is niet voor betwisting vatbaar en blijkt uit de geluidstudie die de aanvrager zelf opgemaakt heeft. De nadelige gevolgen van geluidsoverlast afkomstig van de zoevende wieken zijn ernstig en onherstelbaar.

Tot slot komt ook het beleid van de gemeente ernstig in het gedrang. Uit de adviezen en bezwaren blijkt dat in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan voorzien is om windturbines op het grondgebied van de gemeente Ninove toe te laten op het nieuw geplande industrieterrein langs de Expressweg Aalst – Ninove :

“In het GRS van Ninove komt enkel de zone waar het nieuw industriegebied gecreëerd wordt langs de N28 (expressweg Ninove-Aalst) in aanmerking voor grote windturbines.” (advies CBS dd. 23/03/2012)

Wanneer de huidige turbine toegelaten en gebouwd wordt, doorkruist dit het gewenste beleid. Bovendien zal de turbine als precedent gelden voor andere producenten van elektriciteit die staan te dringen om windmolens op te richten. Het bezwaar van Aspiravi (bezwaar nr. 25) toont dit zeer duidelijk aan.

Gelet op dit alles, meent verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden en vraagt zij de onmiddellijke schorsing.
...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“...

In hoofde van de bestuurlijke overheid kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee zij belast is verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen (zie onder meer Rvvb 28 september 2011, nr. S/2011/0122 in de zaak 1011/0267/SA/3/0438; Rvvb 16 januari 2012, nr. S/2012/0006 in de zaak 1011/0888/SA/1/0831; Rvvb 9 mei 2012, nr. S/2012/0103 in de zaak 1112/0214/SA/3/0179).

38. De verzoekende partijen zijn van mening dat ze een ernstig nadeel lijden wegens de beweerde aantasting van hun eigendomsrecht.

Artikel 4.2.22, §1 VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat stedenbouwkundige vergunningen worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten en krachtens artikel 144 van de Grondwet behoren geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechtbanken.

Uw Raad oordeelde reeds dat een eventuele inbreuk op het eigendomsrecht op zich dan ook niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan beschouwd worden (Rvvb 23 januari 2012, nr. S/2012/0015 in de zaak 1011/0693/SA/1/0644).

39. Waar de verzoekende partijen stellen dat ze ingevolge de vermeende geluidshinder menen een ernstig en onherstelbaar gevolg te kennen, dient te worden aangegeven dat een overheid geen geluidshinder kan hebben.

Uw Raad oordeelde reeds dat geluidshinder als nadeel of hinder voor een privaatrechtelijke rechtspersoon niet kan aanvaard worden (Rvvb 21 mei 2012, nr. A/2012/0193 in de zaak 2010/0707/A/1/0701). Eenzelfde redenering geldt uiteraard voor een publiekrechtelijk rechtspersoon.

De verzoekende partijen voeren geluidshinder voor personeelsleden en gebruikers van het containerpark aan als ernstig nadeel in hun hoofde. Dit kan niet anders dan als een actio popularis worden begrepen. Dit kan nooit een ernstig nadeel vormen in hoofde van de overheid. Uw Raad oordeelde reeds dat een actio popularis niet kan aanvaard worden (Rvvb 18 april 2012, nr. A/2012/0144 in de zaak 2010/0393/A/3/0470).

Het louter hypothetisch aangeven dat er geluidshinder zou kunnen zijn (zie p. 17 van het verzoekschrift) voor de personeelsleden en de gebruikers van het containerpark, zonder enig concreet gegeven voor te leggen over de aanwezigheid van deze personen, kan trouwens nooit volstaan om in hun hoofde een ernstig nadeel zou kunnen vormen. De

gebruikers zullen steeds heel beperkt aanwezig zijn en over de personeelsbezetting is er helemaal geen duidelijkheid.

Dit dan nog los van het feit dat uit de geluidsstudie geenszins blijkt dat er geluidshinder zou ontstaan door de aanwezigheid van den windturbine.

40. De verzoekende partijen tonen geenszins duidelijk en concreet aan dat de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee zij belast zijn, wordt verhinderd of in ernstige mate bemoeilijkt en evenmin dat de werking van hun diensten in die mate in het gedrang zou worden gebracht dat zij hun taken als overheid niet meer zouden kunnen uitoefenen.

De verzoekende partijen gaan er bij hun uiteenzetting zonder meer vanuit dat de vergunde turbine zonder meer als precedent zal gelden voor andere producenten van elektriciteit die staan te dringen om windmolens op te richten. Dit maken louter veronderstellingen uit en dergelijke hypothesen kunnen niet als een moeilijk te herstellen nadeel worden beschouwd.

Daarenboven wordt door de verzoekende partijen geenszins concreet en duidelijk aangetoond dat het onmogelijk zou zijn om buiten de zones zoals voorzien in het gemeentelijke ruimtelijk structuurplan windturbines in te planten. Een ruimtelijk structuurplan vormt geen beoordelingskader voor de vergunningverlenende overheid.

Evenmin wordt concreet en duidelijk aangetoond dat geen grote windturbines zouden kunnen worden ingeplant in de zone voorzien in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Er wordt in het verzoekschrift nergens op concrete wijze aangegeven waarom de realisatie van de bestreden vergunning zou meebrengen dat het beleid van de verzoekende partijen zou worden doorkruist.

Er blijkt derhalve op geen enkel punt dat de verzoekende partijen hun taken als overheid niet meer zouden kunnen uitoefenen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partijen) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij

haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

De raadsman van de verzoekende partijen deelt op de openbare zitting van 3 oktober 2012 mee dat de aanvrager op dit ogenblik nog niet over een definitieve milieuvergunning beschikt en dat er een administratief beroep hangende is tegen de door de verwerende partij verleende milieuvergunning. De raadsman van de verwerende partij bevestigt dit.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat, met het oog op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de op 30 april 2012 aan de aanvrager verleende stedenbouwkundige vergunning tijdelijk van rechtswege geschorst is, zodat de Raad niet opnieuw de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan schorsen.

3.

Gelet op de tijdelijke en van rechtswege ingetreden schorsing van de bestreden beslissing stelt de Raad de behandeling van de vordering tot schorsing onbepaald uit. Wanneer de tijdelijke en van rechtswege schorsing van de bestreden beslissing wordt opgeheven en wanneer hiertoe aanleiding zou bestaan, kan de Raad, hetzij ambtshalve, hetzij op vraag van de verzoekende partijen, de partijen in toepassing van artikel 4.8.13 VCRO opnieuw oproepen met het oog op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de cvba [REDACTED] is onontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing betreft
2. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt onbepaald uitgesteld.
3. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1112/0723/SA/1/0648.

4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 januari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER